

[Hauch.]

Situation, at jeg ikke ser mig i Stand til at medvirke ved dets Gennemførelse. Da jeg af Aarsager, jeg ikke selv har været Herre over, ikke kan være til Stede i det høje Ting ved Lovforslagets tredje Behandling, finder jeg det rigtigt at anføre, at jeg vilde have undladt at stemme ved den endelige Afstemning her i Tinget, thi at stemme imod Lovforslaget vilde være nytteløst under Hensyn til den Kraft, hvormed det kommer her fra Folketinget.

Jeg skal dernæst henvende mig til den højtærede Finansminister med et Par Bemærkninger. Det var mit Haab, at dette Lovforslag havde faaet en saadan Affattelse, at jeg kunde have medvirket ved dets Gennemførelse, saa meget mere som jeg anerkender den Energi og den utrættelige Flid, som den højtærede Finansminister har udvist under Sagens Behandling. Men jeg anser ikke Grundlaget for dette Lovforslag og en Række af de Enkeltheder, der findes i det, for rigtige. Jeg har adskillige Gange, ogsaa længe før Lovforslaget var udarbejdet, haft Lejlighed til at drøfte dets Principper med den højtærede Finansminister, men uden Held. Jeg vedstaar gerne, at jeg har lidt et Nederlag — den højtærede Finansminister har haft stærkere Kræfter til sin Raadighed, end jeg har kunnet erhverve. Da jeg imidlertid er vidende om, at den højtærede Finansminister med Hensyn til mange væsentlige økonomiske Problemer har Synspunkter, der er sammenfaldende med mine, har jeg det Haab, at denne, ganske vist ikke uvæsentlige Undtagelse, vil kunne stadfæste Regelen om Muligheden for et fremtidig godt Samarbejde.

Jeg skal endelig til allersidst henvende et Par enkelte Bemærkninger til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Jørgen Jørgensen). Jeg hørte med megen Interesse det ærede Medlems Betragtninger. Det var en forstandig Mands Betragtninger — det ærede Medlem er jo en forstandig Mand. Det var forstandige Mosaikbetragtninger paa den ene Side og paa den anden Side. Jeg forstaar det i og for sig godt, men jeg ønsker i den Anledning at sige til det ærede Medlem og til hans Parti, at jeg havde haabet — da jeg jo har skønnet, at man inden for dette Parti havde Synspunkter og Anskuelser vedrørende Grundlaget for dette Lovforslag, som paa mange Punkter var sammenfaldende med mine — at vi havde kunnet etablere et Samarbejde paa dette Omraade. Men naar vi ikke var i Stand til at etablere et saadant Samarbejde, havde det den Begrundelse — og det tror jeg, man

har godt af at faa at vide, ogsaa ude i Landet, hvor man jo beskæftiger sig med dette Spørgsmaal —, at Det konservative Folkeparti paa et meget tidligt Tidspunkt af denne Sags Behandling havde bundet sig til Grundlaget for det foreliggende Lovforslag og dermed havde svækket sine egne Muligheder for overhovedet at gøre en Indsats til Fremme af de Synspunkter, som det nu senere med saa stor Kraft har fremført. Jeg tror, man regner forkert, dersom man gaar ud fra, at Befolkningen ude omkring vil vurdere de Bemærkninger — *forstandige* Bemærkninger —, som her er fremført, til mere, end de er værd, nemlig ingenting. Naar man først har givet sin Tilslutning til Lovforslaget, som Partiet har gjort, afskærer man sig selv ganske fra at udøve nogen Indflydelse paa det senere hen. Jeg respekterer, ja, jeg respekterer i høj Grad, at Det konservative Folkeparti holder det Løfte, det har givet — det er i det hele taget en Betingelse for, at man skal kunne samarbejde i det offentlige Liv, at man forstaar at holde sine Løfter —, men naar Partiet havde de Anskuelser, det har givet Udtryk for ogsaa her i Dag gennem det ærede Medlem, vilde det have været forstandigere, om det havde ventet noget med at give Tilslutning til dette Lovforslag, for da først det var sket, saa var, om jeg saa maa sige, Hammeren faldet i denne Sag, og det Ansvar, som Partiet i denne Forbindelse har, kan det ikke frigøre sig for, og jeg vil for øvrigt ogsaa fraraade det at forsøge derpaa, for det vil ikke nytte noget.

Det ærede Medlem, der repræsenterer Det radikale Venstre (Lannung), havde som den forstandige Mand, han er, mange sagligt velbegrundede Bemærkninger til Lovforslaget; men gælder det for de Konservative, at de paa et tidligt Tidspunkt har solgt deres Sjæl i Forbindelse med dette Forslag, saa gælder det ikke mindre de Radikale. (*Lannung*: Og hvem har vi solgt den til?). Det kommer ikke Sagen ved. Jeg forstod nok, at det ærede Medlem havde Ærinde i forskellige Bydele med nogle af de Bemærkninger, han her har gjort; men det nytter alt sammen ikke noget, fordi dette Parti lige saa vel som de Konservative paa et tidligt Tidspunkt af hele Udviklingen havde givet Tilslutning. (*Lannung*: Hvordan med Venstre?): Det ærede Medlem kan sikkert faa Ordet ved Henvendelse til Formanden. Jeg ønsker naturligvis baade Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti al mulig Held og Lykke til Gennemførelsen her i det høje Landsting af en hel Række af de Spørgsmaal, som jeg er enig med dem i, og som de har fremført her. Jeg